

**НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ О.О.БОГОМОЛЬЦЯ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ЦЕНТР НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
ІНСТИТУТУ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ**

МАТЕРІАЛИ

**МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ІННОВАЦІЇ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ:
ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ»**

14 жовтня 2024

КИЇВ 2024

УДК 378.6.046-021.68:61]:001.895](06)

Інновації у післядипломній медичній освіті: досвід і перспективи : матеріали міжнародної наук.-практ. конф. 14 жовтня 2024р. м.Київ / Нац. мед. ун-т імені О. О. Богомольця, Навчально-науковий центр неперервної професійної освіти; уклад. та відп. за вип.: Л.В. Лимар. – Київ, 2024. – 145 с.

ОРГАНІЗАТОР:

НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ О.О. БОГОМОЛЬЦЯ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ЦЕНТР НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

КУЧИН Юрій Леонідович, ректор Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, член-кореспондент НАМНУ, доктор медичних наук, професор, професор кафедри хірургії, анестезіології та інтенсивної терапії Інституту післядипломної освіти Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, Заслужений лікар України, голова організаційного комітету.

НАУМЕНКО Олександр Миколайович – перший проректор з науково-педагогічної та післядипломної освіти, член-кореспондент НАМНУ, доктор медичних наук, професор, професор кафедри отоларингології Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, Заслужений лікар України, заступник голови організаційного комітету.

ВЕЖНОВЕЦЬ Тетяна Андріївна – директорка Інституту післядипломної освіти Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, доктор медичних наук, професор, професорка кафедри менеджменту Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, заступник голови організаційного комітету.

СТУЧИНСЬКА Наталія Василівна – зав.кафедри медичної та біологічної фізики та інформатики Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, докторка педагогічних наук, професорка, заступник голови організаційного комітету.

ЛИМАР Леся Володимирівна – директорка Навчально-наукового центру неперервної професійної освіти Інституту післядипломної освіти Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, кандидатка психологічних наук, доцентка, заступник голови організаційного комітету.

КЕФЕЛІ-ЯНОВСЬКА Олена Ігорівна – ст. викладач Навчально-наукового центру неперервної професійної освіти Інституту післядипломної освіти Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, кандидатка медичних наук, відповідальний секретар.

ДУМЕНКО Тетяна Михайлівна – асистентка Навчально-наукового центру неперервної професійної освіти Інституту післядипломної освіти Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, кандидатка медичних наук., відповідальний секретар.

Укладачі та відповідальні за випуск:

ЛИМАР Леся Володимирівна

©Л.В. ЛИМАР

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОГО МОДУСУ У СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІВ

Комунікативний модус як невід’ємна фахова характеристика, яка показує на ступінь розвитку soft skills фахівця, є обов’язковою характеристикою, яку майбутні стоматологи мають сформувати протягом свого навчання з закладі медичної(стоматологічної) освіти. Водночас, варто сформулювати основні проблеми розвитку комунікативного модусу у студентів-стоматологів під час їх додипломної підготовки. Це відсутність розвитку комунікативних навичок та нехтування ними під час навчання, несформовані вміння взаємодії з пацієнтами зі страхом стоматологів, проблеми мовного бар’єру, емоційне вигорання та неготовність впоратись з даною проблемою, мова професійних термінів та відсутність індивідуального підходу. Заклади медичної освіти не концентрують увагу на формуванні soft skills здобувачів, та недостатньо уваги приділяється психологічному стану, вигоранню стоматологів, які потребують індивідуального підходу.

У закладах медичної освіти при підготовці стоматологів основна увага часто приділяється технічним і клінічним аспектам професії, а не розвитку міжособистісних навичок. Це призводить до того, що майбутні стоматологи можуть бути недостатньо підготовленими до роботи з пацієнтами, особливо до менеджменту стресовими ситуаціями чи емоціями пацієнтів. Також, протягом додипломної підготовки не приділяється достатньо уваги роботі та взаємодії з пацієнтами, які відчувають страх чи тривожність перед стоматологічним візитом. Багато пацієнтів бояться стоматологічних процедур, і стоматологу необхідно вміти розпізнавати та відповідати на ці емоції. Відсутність вміння заспокоїти пацієнта може призвести до недовіри і негативного досвіду під час візиту. На жаль, дані навички потребують ретельного відпрацювання, але часто «губляться» серед навали теоретичного та практичного матеріалу з спеціалізацій. Також, вважаємо, недостатньо висвітлена проблема культурного та мовного бар’єрів. Згідно

останньої редакції закону України «Про англійську мову», кожний іноземець має право отримувати обслуговування англійською мовою, проте наразі не всі студенти-стоматологи готові до взаємодії англійською мовою. Зазначимо, що у мультикультурних суспільствах пацієнти можуть мати різні культурні норми і традиції, які стоматолог повинен розуміти і враховувати під час комунікації. Це включає адаптацію мови спілкування і розуміння культурних відмінностей щодо болю, лікування або медичних інтервенцій.

Іншим важливим компонентом є емоційне вигорання стоматологів, до менеджменту якого студентів-стоматологів не готують під час додипломного навчання. Проте, високий рівень стресу, перевантаження пацієнтами і тиск можуть призводити до емоційного вигорання стоматологів, що ускладнює підтримку позитивного комунікативного тону. Вигорання може спричинити байдужість до проблем пацієнтів, зниження уваги та якості взаємодії, відповідно, низький рівень проявленості комунікативного модусу.

В додипломній підготовці недостатня увага приділяється отриманню зворотного зв'язку від пацієнтів, коли пацієнти не завжди відкрито висловлюють свої побажання або незадоволення. Без зворотного зв'язку стоматологам складно коригувати свою комунікацію або підхід до пацієнтів, що може негативно вплинути на їхній досвід лікування. Проте, якщо навички збирання зворотного зв'язку відсутні, це зумовлює негативну прогалину в комунікації стоматолога. Останнім компонентом є відсутність індивідуального підходу. У деяких випадках стоматологи можуть недооцінювати важливість індивідуального підходу до кожного пацієнта, що призводить до шаблонного спілкування. Це може створити відчуття неуважності або механічного підходу до лікування, що знижує рівень задоволення пацієнта. В свою чергу, відсутність індивідуального підходу до студентів-стоматологів зі сторони викладачів зумовлює відсутність індивідуального підходу зі сторони стоматологів.